

og Nr. 6 til § 6. Udvalget foreslår derved at gaa den Vej, at medens den nu gjældende Trinsfølge for Beregningen af Pensionen beholdes, skal den Sum, hvorefter Pensionen beregnes, naar den overstiger 1,200 Rd., lide en Afkortning af en Trediedel af det overskydende Beløb, for Pensionen bliver at beregne, saaledes at, naar Sønnen, hvorefter der skal beregnes Pension, beløber sig til 1,500 Rd., afgaar der $\frac{1}{3}$ af de 300 Rd., altsaa 100 Rd., hvorefter Pensionen bliver at beregne af 1,400 Rd., og naar Sønnen er 1,800 Rd., afgaar der $\frac{1}{3}$ af de 600 Rd., altsaa 200 Rd., saaledes at der beregnes Pension af 1,600 Rd. Det andet Forslag til § 6 gaar ud paa, at ingen Pension skal kunne overstige et Beløb af 2,000 Rd., og med disse 2 Indskrænkninger er det altsaa Udvalgets Mening, at Bestemmelserne i denne Henseende i den nu gjældende Pensionsslov kunne beholdes. Jeg skal ikke videre udvilde Heltallets Mening angaaende Nødvendigheden af, at vi saa nogen Nedsættelse i Udgiften til Pensioner, thi dette Spørgsmaal har saa ofte været omtalt; jeg skal forbeholde mig at komme tilbage dertil, hvis det gjøres fornødent, men jeg antager foreløbig, at det, der er udtalt i Betænkningen derom, tør være tilstrækkelig. — Den nu gjældende Pensionsslov bestemmer, at naar et Embede nedlægges, skal vedkommende Embedsmand i 5 Aar derefter sættes paa Ventepenge, der bestaa i $\frac{2}{3}$ af hans hidtil havde Gage. Dette mener Udvalget ikke er nogen heldig Maade at tage denne Sag paa, thi som bekendt anses ialfald en Embedsmand, der er sat paa Ventepenge, ikke for at være forpligtet til at modtage noget nyt Embede, naar han ikke ønsker det. Der er saaledes ingen Grund til som en almindelig Regel i 5 Aar at give ham $\frac{2}{3}$ af den fulde Løn, han har havt, hvorimod vi kunne forstaa, at der kunde være Grund dertil, naar han derved ogsaa fik Forpligtelse til at modtage et nyt Embede. Udvalget mener, at dette Forhold vil være stillet mere hensigtsmæssigt, naar vort Forslag under Nr. 7 vedtoges, hvorefter det, naar et Embede inddrages, herov paa vedkommende Embedsmand selv, om han vil paatage sig Forpligtelse til i de første fem Aar der-

efter at modtage nyt Embede. Paatager han sig denne Forpligtelse, faar han sin Pension beregnet for en Tjenesetid, der er fem Aar længere end den Tid, han virkelig har tjent, og han faar altsaa derigjennem en Fordel, idet han betragtes som at have været Embedsmand i fem Aar længere, end han virkelig har været det. Dernæst kan han ogsaa efter Forslaget gaa en anden Vej og sige, at han ikke vil paatage sig en saadan Forpligtelse, og hans Pension bliver da beregnet efter de almindelige Regler som enhver anden Pension. Derigjennem tror Udvalget, man vil opnaa, at flere Embedsmænd ville foretrække den for dem mere fordelagtige Afgjørelse ved at erklære, at de ville modtage et nyt Embede, og derved tro vi igjen vil bevirkes, at flere af de Embedsmænd, der komme i saadanne Tilfælde, i Fremtiden ville blive benyttede paany i Stats-tjenesten, end hidtil har været Tilfældet. Jeg skal derfor anbefale Forslaget under Nr. 7. — Forslaget under Nr. 8 gaar ud paa at indskyde en ny § 8 i Loven. Udvalget har ment, at det var Pligt at sikkre de nuværende Embedsmænd den fulde Ret, de nu have, og om dette end vilde kunne antages, at ske, uden at det ligesvem behøvede at siges, have vi dog troet, det var rettest og for alle Vedkommende mest beroligende, naar det ligesvem blev indsat i Loven, at de Embedsmænd, som ere i Embede, naar denne Lov udkommer, ere berettigede til Pension efter de hidtil gjældende Regler. Forsaavidt de derimod, efterat Loven er udkommen, blive forflyttede til et andet Embede, vide de naturligvis, hvad de derved underkaste sig; de vide, at deres Pension i saa Fald, naar deres Afsted derefter maatte indtræffe, vil blive beregnet efter den nye Pensionsslov, og de have da Anledning til iforveien at overveie med sig selv, om den Fordel, de kunne faa ved Forflyttelse til et bedre Lønnet Embede, er større end den, de ville have ved, at de, naar de blive, hvor de ere, kunne faa deres Pension beregnet efter den gamle Pensionsslov, medens de ved at lade sig forflytte blive pensionerede efter den nye. Naar imidlertid en Embedsmand, efterat denne Lov er udkommen, forflyttes til et andet Embede, kunde det tænkes, at han, dersom han affledi-